

Załącznik 1.

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: Łukasz Karpiński

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/ artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2001	Uniwersytet Warszawski	tytuł magistra filologii rosyjskiej, praca magisterska pt. " <i>Problemy badawcze rosyjsko-polskiej ekwiwalencji w dziedzinie terminologii lądowego budownictwa transportowego z uwzględnieniem ekwiwalentów w języku angielskim: zagadnienia techniczno-prawne</i> "
2005	Uniwersytet Warszawski	tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, rozprawa pt. " <i>Teoretyczne podstawy sporządzania modułowego słownika terminologii branżowej (na materiale lądowego budownictwa transportowego w języku polskim, rosyjskim i angielskim)</i> ", t.1 (studium badawcze), t.2 (baza danych i słownik), promotor prof. dr hab. Jurij Lukszyn, recenzenci: prof. dr hab. Stanisław Szadyko, dr hab. Roman Hajczuk

Studia podyplomowe i kursy specjalistyczne

2001	Państwowy Instytut Języka Rosyjskiego im. A.S. Puszkina w Moskwie	kurs metodyczno-językowy dla obcokrajowców (dydaktyka translacji, doskonalenie języka, technologie komputerowe)
2004	Szkoła Główna Służby Pożarniczej w Warszawie	tytuł specjalisty ochrony przeciwpożarowej, praca dyplomowa pt. " <i>Wytyczne bezpieczeństwa pożarowego dla podmiotów produkujących elementy ekranów akustycznych oraz odporność ogniowa stawiana tym elementom</i> "
2014	Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu	studia podyplomowe - Menadżer projektu badawczo-rozwojowego, praca podyplomowa pt. " <i>Modelowanie funkcjonowania i rozwoju lasu w kontekście klimatycznych zmian warunków hydrologicznych w Polsce</i> ", współautor Łukasz Kwaśny (SGGW).

Inne ważniejsze dyplomy i certyfikaty związane z prowadzoną działalnością naukowo-dydaktyczną

2001	Państwowy Instytut Języka Rosyjskiego im. A.S. Puszkina w Moskwie	Certyfikat z języka rosyjskiego „Русский язык делового общения / Russian for Business Communication”
2003	Komisja Egzaminacyjna Dzielnicy Praga Północ m.st. Warszawy	Egzamin i akt nadania stopnia nauczyciela mianowanego.
2003	Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Warszawie	Praktyczny kurs języka rosyjskiego.

2004	Ośrodek Doskonalenia Kadry kierowniczej Oświaty VULCAN	Kurs komputerowy - Optivum
2004	Ośrodek Usług Pedagogicznych i Socjalnych ZNP Warszawa	Emisja i higiena głosu
2008	Agencja Szkolenia i Promocji Kadr, Warszawa	Ochrona danych osobowych w szkole wyższej
2008	A-School Sp. z o.o., Warszawa	Zarządzanie zasobami ludzkimi w oświacie, ochrona danych osobowych, standardy obsługi klientów.
2010	Medrapid, Heidelberg, Niemcy / IKLA UW	Szkolenie wewnętrzne w zakresie budowy i zarządzania bazą danych terminologicznych w projekcie medrapid.info.
2013	RAWO Consulting, Warszawa.	Kształcenie ustawiczne osób dorosłych w 6 szkołach - uczestnictwo w projekcie współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
2015	Open Centre for Data and Data Analysis (OCEAN) / ICM UW	Research data in the humanities. Opening OCEAN for the arts and humanities.
2016	OPEN AIRE / ICM UW / Platforma Otwartej Nauki	Krajowe Warsztaty Otwartego dostępu, OpenAIRE 2020.
2017	Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu	szkolenie z obsługi oprogramowania korpusowego ANTCONC.
2017	Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu	szkolenie z obsługi oprogramowania Trados / SDL Studio.

Nagrody i wyróżnienia związane z prowadzoną działalnością akademicką

2008	Uzyskanie rocznego stypendium JM Rektora Uniwersytetu Warszawskiego na rozwój naukowy.
2013	Nagroda III-go stopnia JM Rektora Uniwersytetu Warszawskiego za osiągnięcia organizacyjne.
2016	Przyznanie przez JM Rektora Uniwersytetu Warszawskiego Medalu 200-lecia Uniwersytetu Warszawskiego "w dowód uznania zasług na rzecz Wydziału Lingwistyki Stosowanej oraz całego Uniwersytetu".

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/ artystycznych

2005 - 2008 - adiunkt w Instytucie Rusycystyki na Wydziale Lingwistyki Stosowanej i Filologii Wschodniosłowiańskich Uniwersytetu Warszawskiego

2008 - obecnie - adiunkt w Instytucie Komunikacji Specjalistycznej i Interkulturowej na Wydziale Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego¹

¹ Wydział Lingwistyki Stosowanej UW do 2009 roku nosił nazwę Wydziału Lingwistyki Stosowanej i Filologii Wschodniosłowiańskich. Instytut Komunikacji Specjalistycznej i Interkulturowej (IKSI) w latach 2011-2014 nosił nazwę Instytutu Kulturologii i Lingwistyki Antropocentrycznej (IKLA), a powstał na bazie założonej w 2000 roku Katedry Języków Specjalistycznych (KJS). Stąd występujące w biogramie zawodowym różne nazwy odnoszą się do jednej ewoluującej jednostki naukowej.

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311).

a. Tytuł osiągnięcia

Systemy leksykalno-komunikacyjne.

b. Dane bibliograficzne

Łukasz Karpiński, *Systemy leksykalno-komunikacyjne*, Wydawnictwo Campidoglio, Warszawa 2017, ss. 315. [monografia]

c. Omówienie celu naukowego/artystycznego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania:

Jako osiągnięcie naukowe zgłaszam monografię pt. "Systemy leksykalno-komunikacyjne". Praca stanowi próbę przedstawienia ewolucji rozumienia natury systemu językowego do momentu, w którym proponowane jest spojrzenie na proces komunikacyjny jako interakcję zachodzącą w szerokim kontekście antropotechnicznym. Narzędzia informatyczno-lingwistyczne, jakimi są bazy danych, translatory maszynowe czy banki danych, otwierają nowe możliwości w zakresie komunikacji i niniejsza praca, w zamierzeniu autora, oprócz pokazania osiągnięć lingwistyki w skali makro przedstawia także praktyczne rozwiązania poszczególnych założeń teoretycznych, m.in. uniwersalny model komunikacji językowej, cykl prakseologiczno-inżynierski tworzenia leksykograficznych baz danych, modułowego sposobu klasyfikacji terminologii, techniki tworzenia definicji oraz propozycję maszynowej analizy statystycznej i modalnościowej tekstów.

Praca zawiera efekt kilkuletnich badań tekstologicznych i korpusowych. Elementy teorii autorsko zdefiniowanego wydarzenia komunikacji językowej i badań nad językami specjalistycznymi były opisane m.in. w cyklu 10 publikacji, które ukazały się w latach 2006-2012 na łamach czasopisma "Linguodidactica" i miały pierwotnie stanowić podstawę autoreferatu. Z kolei w zakresie tradycyjnej leksykografii terminologicznej rozdział V. zawiera rozwinięcia tez przedstawionych w pracy "Zarys leksykografii terminologicznej" (2008).

Tytułowe "systemy leksykalno-komunikacyjne" to ewoluujące układy relacji i sprzężeń odniesione do fizycznej lub myślowej postaci komunikatu, wyrażające język jednostki w społeczeństwie, jak i społeczno-kulturowy kontekst językowy. Badanie tak rozbudowanej struktury to zadanie wielopoziomowe, wymagające interdyscyplinarnych nawiązań metodologicznych oraz usystematyzowanego aparatu pojęciowego. Z tego faktu wynika także struktura omawianej monografii. Wyróżniono w niej siedem rozdziałów, poświęconych kolejnym zagadnieniom składającym się na współczesny obraz badań nad komunikacją

językową. W ujęciu dedukcyjnym teoria systemów leksykalno-komunikacyjnych została w rozdziałach I-III osadzona na gruncie przyjętych *a priori* założeń ontologicznych, epistemologicznych i aksjologicznych, w rozdziale IV omówiono i usystematyzowano teorię metajęzyka wydarzenia komunikacji językowej, a rozdziały V-VI odnoszą się do opisu empirycznego, pokazując zestaw miarodajnych wyników badań. Rozdział VII opisuje antropotechniczne i robotyczne perspektywy rozwoju współczesnej komunikacji. Z jednej strony stanowi on podsumowanie i swoistą refleksję nad stanem badań, z drugiej - sygnalizuje nowe wątki filozoficzno-etyczne w lingwistyce cyfrowej.

W rozdziale I. przedstawiono interdyscyplinarne konotacje twórczego myślenia. W oparciu o zasady inwentyki, prakseologii, metodologii, metrologii, teorii wielkich systemów, oraz informatyki i lingwistyki zaprezentowano podstawowy schemat procesu koncepcyjnego, zawierający etapy diagnozy, prognozy, planowania, realizacji i oceny. W oparciu o cytowane prace wykazano, iż powiązania ww. dziedzin są bardzo wyraźne, szczególnie w aspekcie modelowania algorytmu komunikacji i matematycznego opisu języka, a sprawdzenie hipotez poprzez programowanie eksperymentu badawczego według zasad prakseologii stanowi i stanowić powinno w każdym wypadku podstawę prowadzenia miarodajnych badań oraz prezentacji i komercjalizacji ich wyników.

Rozdział II. stanowi wstęp do omawianej dalej systemowości języka. Rozwijana w 2. połowie XX-go wieku teoria systemów jest wciąż stosowana i modyfikowana (od logistyki poprzez zagadnienia ekonomiczne aż po reklamę, marketing, zarządzanie zasobami i szeroko pojętą komunikację). Mimo inżynierskiego pochodzenia, teoria systemów jest obecna także w naukach humanistycznych, a myślenie systemowe pozwala rozpatrywać opracowywany układ jak element większej całości oraz obserwować interakcję tego układu z innymi. Podejście takie zakłada systematyczną ewaluację i zakłada, iż żaden model nie jest ostateczny, lecz stanowi określony etap w procesie poznania. Także przy badaniu zastanego już systemu (naturalnego, sztucznego, symbolicznego) należy zawsze nawiązywać do własności systemu jako całości, do jego struktury (organizacji), oraz do jego funkcji i ewolucji. Najistotniejszym elementem tej części pracy jest zdefiniowanie systemu leksykalno-komunikacyjnego (SLK) jako *wielostopniowego, interdyscyplinarnego, spójnego, przekształcalnego i ewoluującego układu zdefiniowanych relacji i sprzężeń odniesionego do materialnej lub abstrakcyjnej postaci informacji językowej*. Obszerne omówienie porządku prakseologicznego badanego SLK ma stanowić zalecenie dla prowadzonych badań językoznawczych oraz przewidywać alternatywne rozwiązania heurystyczne w zakresie:

- 1) metodologicznej ścieżki poświęconej systematyzacji paradygmatu komunikacji językowej;

- 2) taksonomicznej ścieżki skupionej na klasyfikowaniu i selekcji tematycznej/terminologicznej tekstów w językach (specjalistycznych);
- 3) heurystycznej ścieżki, poświęconej cyfrowemu odwzorowywaniu danych językowych na poziomie baz danych, sieci semantycznych oraz maszynowej oceny stylometrii i modalności tekstów.

W rozdziale III. przedstawiono wybrane teorie językoznawcze, opisujące wielostopniowość, spójność i ewolucję systemu językowego. Pięć podrozdziałów zawiera zasadnicze, ze współczesnego punktu widzenia, etapy badawcze. Klasycznie ukształtowane podstawy językoznawstwa (podrozdział 3.1.) były przez wieki podstawą różnorodnych interdyscyplinarnych rozważań nad istotą języka. Ujęcia intuicyjne, mechanistyczne czy dedukcyjne są obecne w badaniach do dnia dzisiejszego. Pierwszy z przedstawionych okresów kończy podejście badawcze I. Kanta, którego *kategorie* stały się inspiracją dla opisanych dalej metod pomiaru modalności tekstu. Kolejny podrozdział (3.2.) poświęcony jest epoce badań porównawczych. Osiągnięcia W. v. Humboldta, F. de Saussure'a, J. Baudouin'a de Courtenay, F. Fortunatowa i in. rozwinęły wiedzę w zakresie fonologii, morfologii i składni. Konsekwencją rozszerzenia badań były badania funkcji systemu językowego (3.3.), pokazujące przy tym wielowątkowe poszukiwanie analogii w opisie zjawisk językowych w dynamicznie rozwijającym się cywilizacyjnie świecie. Postęp stał się w związku z tym podstawą do kolejnego kroku jakim były generatywizm i kognitywizm - tak różne, ale jednocześnie bliskie sobie podejścia. Przewaga kognitywizmu nad strukturalizmem wynika generycznie właśnie z postępu w nauce: w momencie powstawania formuł generatywnych w połowie XX wieku trudno mówić o rozbudowanych bazach danych leksykograficznych i korpusach tekstowych, w których każda jednostka wyrazowa byłaby wielowymiarowo opisana. Ówczesnie tworzone korpusy tekstowe i ich analiza wykazała pewne wzorce, które zostały rozwinięte m.in. w gramatyce generatywnej N. Chomsky'ego. Z kolei rozwinięcie mocy obliczeniowych i miniaturyzacja maszyn cyfrowych spowodowała rozszerzenie badań nad językiem, tekstem i tłumaczeniem maszynowym. Także pojmowanie języka jako narzędzia poznania, zakotwiczonego w ludzkim doświadczeniu cielesnym, psychicznym i kulturowym skierowała badania nad językiem ku jeszcze większej interdyscyplinarności. Co ciekawe, komputerowe badania kognitywne są przeprowadzane przy użyciu oprogramowania, tworzonego z ograniczonej liczby słów i ich kombinacji, pokazując tym samym ogromny potencjał formuł strukturalnych. Podrozdział 3.4. stanowi w związku z tym analizę porównawczą endocentrycznego generatywizmu i egzocentrycznego kognitywizmu, sygnalizując przy tym inne teorie, które wpłynęły na współczesne badania

tekstologiczne. Ostatni podrozdział (3.5.) stanowi próbę systematyzacji w zakresie teorii dyskursu, opisując kolejne jego składowe i łącząc je w syntetyczny paradygmat.

Podkreślana wielokrotnie w III rozdziale systemowość języka, szczegółowo zbadany w pracach nad dyskursem aspekt komunikacji międzyludzkiej oraz kształtujące się współcześnie powiązania interdyscyplinarne znalazły swoje zwieńczenie w rozdziale IV, poświęconym ekstralingwistycznemu modelowi komunikacji językowej. Uwzględniając najważniejsze dziedziny pokrewne, wiedzę i badania własne w zakresie teorii przekładu, teorii języków specjalistycznych, terminologii i terminografii oraz programowania baz danych, zebrano i usystematyzowano 67 pojęć, tworząc podstawowy (dydaktyczny) model uniwersalnego układu komunikacyjnego z udziałem człowieka i maszyny cyfrowej. W efekcie uzyskano usystematyzowany mini-tezaurus metajęzyka wydarzenia komunikacji językowej (WKJ), zilustrowany autorskim schematem. Wprowadzono przy tym rozróżnienie w zakresie prac nad zbiorami o charakterze słownikowym w postaci określeń *prakseologia terminograficzna* i *inżynieria terminograficzna*. Także samo określenie *wydarzenie komunikacji językowej* ma sygnalizować współczesne antropotechniczne możliwości komunikacji. Rozdział IV. stanowi tym samym zwieńczenie części teoretycznej pracy, a przedstawiony na obecnym etapie model metajęzyka WKJ będzie mógł być dalej rozbudowywany, zgodnie z teorią heurystyczną.

W rozdziale V. omówiono elementy procesu tworzenia lingwistycznych baz danych wraz z uzasadnieniem wprowadzenia do metodologii tworzenia dzieł leksykograficznych pojęć prakseologii i inżynierii terminograficznej. Struktura rozdziału skupiona jest wokół porządku prac nad dowolną bazą danych językowych, służącą do wygenerowania praktycznie dowolnego typu słownika (językowego, encyklopedycznego, dydaktycznego terminologicznego i in.) ukierunkowanego na określony typ myślenia (zawodowego). Omówiono prace przygotowawcze, metody weryfikacji korpusów tekstowych, mikrostrukturę leksykonów i baz danych, wprowadzając przy tym pięć grup parametrów do zastosowania w przypadku tworzenia cyfrowych i parametrycznych definicji do zastosowania w mechanizmach translacji maszynowej i sieciowania semantycznego. Przedstawiono także zweryfikowany model autorskiej modułowej klasyfikacji terminologii. W końcowej części rozdziału omówiono zarys problematyki tworzenia opisu przestrzeni pojęciowych i prawidłowej budowy definicji oraz przedstawiono założenia tworzenia cyfrowego opisu znaczenia danego pojęcia na podstawie próbnej matrycy zawierającej 9 klas (akcydensów). Na podstawie prac nad opisem parametrycznym i prezentowania uzyskiwanych wyników cząstkowych na forum naukowym można wskazać następujące kierunki zastosowań cyfrowego opisu i analizy:

- 1) w zakresie lingwistyki korpusowej – wyszukiwanie kontekstowo i tematycznie zbieżnego słownictwa;
- 2) dla translatorów maszynowych – wsparcie doboru ekwiwalentów i kontrola językowa całościowej formy;
- 3) dla badań retorycznych – opisanie (czy wręcz pomiar) stopnia stosowania konkretnych cech, wskazywanie mocnych i słabych stron tekstu ale także demaskacja użytych środków stylistycznych i weryfikacja znaczenia "głębokiego" tekstu;
- 4) badanie stopnia kompresji tekstów oraz możliwość wykonywania tejże kompresji;
- 5) badanie kreowanego wizerunku osoby, przedmiotu czy pojęcia na potrzeby rozstrzygnięcia sporów instytucjonalnych;
- 6) analiza głęboka treści wyrażanych w różnego typu badaniach i ankietach opisowych;
- 7) badanie podświadomego oddziaływania przez język;
- 8) cyfrowe definicje – opis języka na potrzeby rozwijania modelu uczących się translatorów i modelowania „sztucznej inteligencji” komunikacyjnej;
- 9) poprawa efektywności wyszukiwań kontekstowych;
- 10) możliwość oszacowania wartości informacji dla konkretnego konsumenta - na podstawie badań własnych można stwierdzić, że możliwe jest wręcz oszacowanie wartości konkretnej informacji dla konkretnej osoby;
- 11) maszynowa weryfikacja tekstu pod kątem występowania treści karalnych, spamu itp.;
- 12) w połączeniu z sieciowaniem semantycznym metoda daje możliwość dokładniejszego badania w zakresie identyfikacji autorskiej tekstów.

Rozdział VI. zawiera praktyczną część badań w zakresie analizy statystycznej, stylometrycznej i modalnościowej tekstów. W pierwszym podrozdziale omówiono budowę i funkcje autorskiego programu (Pantext), którym wykonano prezentowane dalej pomiary. Drugi podrozdział stanowi zbiór wyników badań prowadzonych na różnorodnych pod względem typologii stylistycznej tekstach, pokazując i potwierdzając pewne prawidłowości. Do pomiaru wprowadzono kilka autorskich parametrów (np. wskaźnik ilości niesamodzielnymi wyrazów na pozycjach od 1 do 50 na liście frekwencyjnej - N50, indeks udziału wyrazów odrzuconych przez filtr formalny - POW, wskaźnik udziału ilościowego w całym tekście pierwszych 10% wyrazów na liście frekwencyjnej - P10 i in.). Zestawienie w autorskim programie prostych faset, składających się z 3-6 różnych parametrów oraz wykrycie pewnych prawidłowości stylometrycznych pozwoliło napisać moduł programu tworzący z zaprogramowanych wyrażen opisuje zdaniowe analizy tekstów (*Systemy...*, s. 240-248).

Przygotowanie programu do analizy tekstów przebiegało w trzech etapach. W pierwszym wprowadzano grupy jednorodnych pod względem wartości stylistycznej tekstów i gromadzono materiał wynikowy w postaci zakresów liczbowych parametrów stylometrycznych. W drugim etapie weryfikowano działanie modułu kwalifikującego dany tekst do określonej charakterystyki w oparciu o skalibrowane wskaźniki, dokonując przy tym bieżących poprawek. Po uzyskaniu dość wysokiej trafności, w trzecim etapie zaprogramowano moduł maszynowej analizy tekstu, który przetwarza podane zakresy wskaźników na opis w formie zdań w języku polskim. W całym okresie przeanalizowano korpusy tematyczne i teksty różnej wielkości (od objętości ok. 1800 znaków do kompletnej listy słów języka polskiego, udostępnionej przez "Słowosieć", tj. ok. 22 mln znaków). Cały program Pantext, odnosząc go do form tekstowych, zawiera ponad 215 000 znaków i ponad 2700 linijek programu, z czego zaprogramowanie wyglądu i obsługi interfejsu stanowi około 17% programu, językowe wzorcowe dane stałe – 20%, moduł tworzenia raportu podsumowującego analizę – 35%, a pozostałą część właściwe procedury analizy tekstu.

Przedstawione w podrozdziale 6.2. wyniki potwierdzają przedstawione wyżej możliwości wdrożenia i praktycznego zastosowania definicji cyfrowych i pomiaru modalnościowego tekstu. Zarówno moduły programu analizujące i tworzące opis tekstów będą planowo wykorzystane na potrzeby projektu budowy alternatywnego wobec dostępnych na rynku narzędzia wspomagającego tłumaczenie. Także zebrany zbiór (nietagowanych) tematycznych korpusów tekstowych (około 765 mln znaków / 130 mln wyrazów) stanowi bogate źródło do dalszej analizy stylometrycznej i modalnościowej.

Model parametrycznej analizy wykazuje na tyle wysoki potencjał, iż jego zastosowanie zarówno w językoznawstwie, informatyce, jak i w innych dziedzinach może daleko wykraczać poza zdefiniowane w pracy zastosowania, zgodnie z założeniem, iż nie zawsze wejściowe koncepty bazowe dają w wyniku ewolucji i ewaluacji planowane koncepty finalne. Warto zaznaczyć przy tym, że analiza modalnościowa może służyć zarówno doskonaleniu warsztatu stylistycznego i językowego twórców tekstów, jak też stanowić narzędzie demaskujące teksty o charakterze deprecjonującym czy też teksty tworzone przez maszyny na potrzeby szeroko pojętego marketingu. Z tego założenia wynika treść rozdziału VII., poruszającego aspekt etyczno-filozoficzny inteligencji komunikacyjnej maszyn. Choć jest to rozdział ostatni, stanowi on jednocześnie nawiązanie do całkowicie nowych problemów z pogranicza językoznawstwa i coraz większej liczby nauk pokrewnych.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych (artystycznych)

5.1. Warsztat przekładowy

W momencie obrony pracy magisterskiej posiadałem już doświadczenie w zakresie wykonywania tłumaczeń pisemnych na język rosyjski i angielski z dziedziny budownictwa oraz zarządzania zamówieniami, logistyką i korespondencją handlową na terenie Polski i Rosji (w języku rosyjskim i angielskim) z racji praktyk, okresowego zatrudnienia i uzyskiwanych zleceń komercyjnych. Połączenie tej wiedzy oraz chęć dalszego rozwoju zawodowego poskutkowało przygotowaniem rozprawy doktorskiej z dziedziny lądowego budownictwa transportowego. Wykonywałem także tłumaczenia pisemne i ustne-konferencyjne m.in. dla Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie. Dalsza praktyka tłumaczeniowa doprowadziła do stałej współpracy z firmami zajmującymi się instalacją na skalę przemysłową systemów przeciwpożarowych, a w efekcie - uzyskanie także wiedzy profesjonalnej po ukończeniu ww. kursu specjalistów. Kolejne wykonywane tłumaczenia ukierunkowały mnie w kierunku zagadnień technicznych i ekonomicznych. Jednocześnie rozpocząłem pracę w Zespole Szkół nr 14 w Warszawie, gdzie oprócz zajęć z języka rosyjskiego prowadziłem także w Technikum Geologiczno-Geodezyjno-Drogowym przedmiot "język fachowy - drogownictwo".

Prace tłumaczeniowe z dużą liczbą danych tekstowych, znajomość dostępnych na rynku programów wspomagających tłumaczenie, a także umiejętność programowania rozwinęły zainteresowanie tworzeniem słownikowych baz danych oraz badaniem podstawowych algorytmów tłumaczenia maszynowego. Efektem była m.in. opracowana terminologiczna baza danych przedstawiona w rozprawie doktorskiej, w której także w formie załącznika zawarłem zapis cech terminu w postaci formuł matematycznych (działania na zbiorach). W tym okresie napisałem także pierwszą wersję programu "Pantext".

5.2. Kształtowanie warsztatu dydaktycznego

Po obronie pracy doktorskiej i zatrudnieniu na Uniwersytecie Warszawskim na stanowisku adiunkta rozwijałem zainteresowanie terminologią i terminografią, prowadząc oprócz zajęć o stricte translatorskim charakterze także ćwiczenia, konwersatoria i proseminaria dla studentów poświęcone problematyce stylistyki, terminografii i leksykografii. Na potrzeby tej działalności powstała praca "Zarys leksykografii terminologicznej", stosowana z powodzeniem do teraz.

Zajęcia ze studentami, ze względu na tematykę można podzielić na 3 grupy:

- 1) tłumaczenia pisemne z/na język rosyjski (grupy ćwiczeniowe przez cały okres pracy, profil tematyczny: technika, przedsiębiorczość, ekonomia, logistyka, elementy prawa); tłumaczenia audiowizualne;
- 2) konwersatoria i ćwiczenia językoznawcze: lingwistyka tekstu, leksykologia i leksykografia; analiza komparatystyczna tekstów specjalistycznych; stylistyka tekstu specjalistycznego (j. rosyjski); gramatyka opisowa języka rosyjskiego; wstęp do językoznawstwa;
- 3) wykłady: terminologia i terminografia; terminologia i języki specjalistyczne; wstęp do terminologii; lingwistyka cyfrowa.
- 4) Proseminarium; seminarium licencjackie; seminarium magisterskie.

Aktualnie jestem koordynatorem 10 różnych (grup) przedmiotów.

Pod moim kierunkiem obronionych zostało 40 prac licencjackich i 86 prac magisterskich (w 12 przypadkach z wnioskiem o wyróżnienie). Tematyka prac dotyczyła tworzenia słowników specjalistycznych wybranej dziedziny z uzasadnieniem stopnia terminologizacji (także przy użyciu zebranego tematycznego korpusu tekstowego), analizy i/lub wykonania przekładu, analizy zapożyczeń, zagadnień interkulturowych oraz analizy tekstów nacechowanych funkcjonalnie (m.in. propaganda, wojna medialna, językowy obraz świata, przemówienia, recenzje, żargon). Wykonano także kilka prac o charakterze studium przypadku, np. *Dwujęzyczność rosyjskiej staroobrzędowej grupy etnicznej na Suwalszczyźnie* – studium przypadku.

5.3. Działalność naukowo-badawcza - główne kierunki badawcze:

1. Dydaktyka przekładu w zakresie języków specjalistycznych
2. Terminologia i terminografia
3. Teoria komunikacji językowej
4. Prakseologia i inżynieria terminograficzna (antropotechnika)

5.3.1. Dydaktyka przekładu

Prowadzenie zajęć ćwiczeniowych z tłumaczeń pisemnych w zakresie języków specjalistycznych stanowi stały element pracy dydaktycznej od 2008 roku. Jednocześnie cały czas mam okazję wykonywać prace tłumaczeniowe, dzielić się doświadczeniami ze studentami oraz doskonalić warsztat językowy i dydaktyczny. W okresie zatrudnienia na Uniwersytecie Warszawskim wygłaszałem referaty na temat dydaktyki translacji na 8 konferencjach oraz opublikowałem w zakresie tej tematyki 10 artykułów (dołączono artykuły

oznaczone symbolami DP-1 - DP-4). Część artykułów poświęcona jest tematyce słownikowego wsparcia procesu przekładu.

Ponadto w 2009 r. opracowałem koncepcję serii podręczników na potrzeby jednostek kształcących w językach obcych - „Komunikacja – Język – Translacja”. Na kanwie pomysłu wydano: (1) Twardzisz P., *Patterns of English Word-Formation*, KJS UW, Warszawa, 2010, ss.167, (2, ozn. DP-5) Buchowiecka-Fudała A., Piekarska-Winkler D., *Многоликая Россия 1*, (2010, red. nauk. Ł. Karpiński), (3) Fiderkiewicz Ł., *Фонетика и фонология. Практическое пособие для студентов*, (2015, red. nauk. Ł. Karpiński).

Oprócz wykonywania zleceń komercyjnych (np. McKinsey, Telewizja TVN, IBDiM), pracowałem także dla Wyższej Szkoły Cła i Logistyki, na której zlecenie napisałem skrypt pt. *Język rosyjski. Logistyka*, (2009), opracowałem redakcyjnie pracę W. Węgorzewskiej *Język rosyjski. Unia Europejska*, (2008) oraz uczestniczyłem w powstaniu skryptu W. Węgorzewskiej i S. Maskiewicza *Język rosyjski. Cło*, WSCiL 2005, ss. 157. Jestem ponadto współautorem pracy wraz z M. Neymann, S. Szadyko i M. Żywot-Chabrzyk pt. *Business communication czyli sztuka porozumiewania się w biznesie*, (2008).

5.3.2. Terminologia i terminografia

Jak wspomniano wyżej, zagadnienie tworzenia słowników wyniknęło z własnych doświadczeń w pracy tłumaczeniowej. Wiedza w tym zakresie została zasadniczo poszerzona podczas przygotowywania pracy doktorskiej, w tym przy przygotowaniu słownika zawierającego wybrane 1751 haseł (przetworzono i opracowano ponad 5000 rekordów). Posiadane doświadczenie zaowocowało powierzeniem mi od początku zatrudnienia na UW zajęć praktycznych związanych z terminologią i leksykografią, a z czasem przejęcie wykładów z tej tematyki.

W okresie zatrudnienia na Uniwersytecie Warszawskim wygłaszałem referaty na temat konstruowania leksykograficznego na 9 konferencjach oraz opublikowałem w zakresie tej tematyki 17 artykułów (ozn. TT-1 - TT-5). W Katedrze Języków Specjalistycznych została wydana moja praca pt. *Zarys leksykografii terminologicznej*, (2008), (ozn. TT-6). Tematyce leksykograficznej były poświęcone moje badania statutowe do roku 2012.

Modułowa klasyfikacja terminologii i inne wytyczne zawarte w *Zarysie...* były stosowane w pracach dyplomowych innych promotorów, także spoza Wydziału i Uniwersytetu Warszawskiego oraz znalazły zastosowanie przy konsultowaniu terminologii w zakresie obiegu dokumentów wśród tłumaczy w strukturach UE oraz w pracach leksykograficznych Instytutu Logistyki i Magazynowania w Poznaniu.

W związku ze stałym rozwojem technik leksykograficznych i nowymi możliwościami sprzętowymi część zagadnień ewoluowała do poziomu cyfrowych baz danych i antropotechniki, natomiast aspekt porządkowania terminologii, słowotwórstwa czy tworzenia definicji dalej podlega nowym opracowaniom koncepcyjnym. Elementem monitorowania potrzeb leksykograficznych była prowadzona w latach 2010-2016 ankieta preferencji leksykograficznych, której wyniki przedstawiono w Załączniku 4. monografii *Systemy leksykalno-komunikacyjne*.

5.3.3. Teoria komunikacji językowej

Zainteresowanie teorią komunikacji jest bezpośrednią pochodną wykonywania tłumaczeń ustnych (konferencyjnych) oraz prowadzenia zajęć i szkoleń specjalistycznych dla różnych grup zawodowych. Także 3 z 9 rozdziałów rozprawy doktorskiej opisywały proces komunikacji w aspekcie wzajemnej percepcji informacji, wykonywania przekładu oraz specyfiki komunikacji specjalistycznej. W pracy akademickiej tematyka komunikacji była łączona z zagadnieniem definiowania i opisu pojęć oraz z doświadczeniami w zakresie rozumienia treści (warsztaty ze studentami, prezentacje i ćwiczenia na Festiwalach Nauki). Na forum akademickim w zakresie tej tematyki prowadziłem 6 prelekcji i przygotowałem 5 artykułów (KJ1-KJ2). Elementem badań nad rozumieniem i komunikacją są opisy dwóch doświadczeń, przedstawionych w Załącznikach 2. i 3. monografii *Systemy leksykalno-komunikacyjne*.

5.3.4. Prakseologia i inżynieria terminograficzna

Z racji doświadczeń zawodowych w zakresie leksykografii i informatyki to główny nurt badawczy, wypracowany na bazie systematyzacji wiedzy w zakresie terminologii i terminografii. Moje tematy badań statutowych dotyczące stricte baz danych i parametryzacji tekstów zgłaszam od 2013 roku.

W tym zakresie wygłaszałem referaty na 7 konferencjach i 5 spotkaniach popularyzatorskich oraz opublikowałem w zakresie tej tematyki 10 artykułów (PI-1 - PI-3). Przedstawiona jako osiągnięcie naukowe monografia *Systemy leksykalno-komunikacyjne* (PI-4) stanowi zamknięcie etapu badania, eksperymentu i próbkowania zarówno w tym temacie jak i w zakresie komunikacji.

Obecnie rozwijam projekt specjalistycznej bazy danych terminologicznych, w której zarówno na podstawie dostępnych w IKSI (i Pracowni Terminologii i Terminografii) źródeł jak i w ramach współpracy międzyuczelnianej będzie zebrane (jako pierwsze) słownictwo z zakresu logistyki i transportu. W założeniu baza danych będzie oferować funkcje typowo

przekładowe (słownikowe), ale także parametryczne cyfrowe definicje oraz wskaźniki stylometryczne mające służyć jako narzędzie wspomagające tłumaczenie, wykorzystujące algorytmy pokrewne stosowanym w narzędziach CAT. Drugim projektem jest opracowanie bazy terminologicznej pojęć z zakresu współczesnego językoznawstwa.

Badania w zakresie lingwistyki cyfrowej były zgłaszane do grantu (NPRH), a uwarunkowania dotyczące odrzucenia wniosku skłoniły mnie do podjęcia studiów podyplomowych w celu poszerzenia wiedzy o zarządzaniu projektami badawczymi. W pracy podyplomowej dotyczącej tak odległej dziedziny jak badania w leśnictwie, razem ze współautorem (dr Łukasz Kwaśny, SGGW) dostosowaliśmy punkty styeczne z metodologią prowadzenia badań lingwistycznych.

Kierunkiem wynikającym z wiedzy dotyczącej selekcji i klasyfikacji informacji są rozwijane badania wywodzące się z modelu klasyfikacji modułowej, której podstawowy model był przedstawiony jeszcze w pracy magisterskiej. Uszczegółowione zasady rozwinęły się w kierunku wyodrębnienia podstawowych i drugorzędnych kategorii mogących parametrycznie odzwierciedlać znaczenie poszczególnych słów. Dalsze badania w tym zakresie prowadzą w kierunku coraz szczegółowszego opisu znaczenia słów od poziomu szerokiego kontekstu kulturowego do podświadomej fonosemantyki i pojedynczych cech dystynktywnych konceptu.

Na podstawie prezentacji cząstkowych wyników na forum wykraczającym poza grono językoznawców obserwuję wysokie zainteresowanie udostępnieniem i komercjalizacją projektów w zakresie cyfrowej lingwistyki. W związku z tym przyszłe działania będą ukierunkowane na rozwój baz danych, doskonalenie metod parametryzacji pojęć oraz opracowania nowego poziomu sieciowania semantycznego.

5.4. Doświadczenie organizacyjne i merytoryczne

5.4.1. Funkcyjna działalność naukowa

2009	Udział w wydziałowym zespole tworzącym projekt nowego kierunku studiów „ <i>Lingwistyka stosowana</i> ”.
2009 - 2010	Współorganizator programu studiów KJS: „Studia podyplomowe – pomagisterskie. Tłumaczenia specjalistyczne: Teksty z zakresu medycyny, ekonomii i techniki”.
2009 - 2013	Współzałożyciel i od momentu powstania sekretarz redakcji czasopisma "Komunikacja Specjalistyczna".
2009 - 2015	Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Lingwistyki Stosowanej – skarbnik (dwie kadencje).
2013 - obecnie	Redaktor naczelny czasopisma "Komunikacja Specjalistyczna" (5 pkt)

2015 - obecnie	Dariah.pl, grupa wydziałowa Digital Tools in Cross Cultural Communication Studies, moduł 4. „Narzędzia cyfrowe dla przekładu i zarządzania wiedzą” („Digital Tools for Translation and Knowledge Management”), kierownik modułu: dr Łukasz Karpiński.
2015 - obecnie	Recenzent Rocznika Naukowego Lingwistycznej Szkoły Wyższej w Warszawie "Language and Literary Studies of Warsaw"
2017	Udział w zespole modyfikującym program, zasady i efekty kształcenia w zakresie kierunku "Lingwistyka Stosowana" w IKSI.
2017 - obecnie	Kierownik Pracowni Terminologii i Terminografii (utworzonej uchwałą Rady Wydziału Lingwistyki Stosowanej z dnia 27.06.2017 r.)

5.4.2. Funkcyjna działalność organizacyjna

2005 - 2008	Pełnomocnik ds. elektronicznego wspomaganie rekrutacji (Instytut Ruscystyki)
2008 - 2010	Zastępca Kierownika Katedry Języków Specjalistycznych ds. Organizacyjnych oraz p.o. Zastępca Dyrektora IKLA ds. Organizacyjnych
2008, 2009, 2010	Współorganizacja konferencji naukowych Polskiego Towarzystwa Lingwistyki Stosowanej
2009 - 2017	Pełnomocnik ds. ECTS i Procesu Bolońskiego IKLA/IKSI
2010 - 2014	Członek, następnie sekretarz, na koniec przewodniczący w kolejnych Komisjach Rekrutacyjnych IKLA/IKSI
2010 - 2013, 2016 - obecnie	koordynator grupy przedmiotów Tłumaczenia pisemne (jęz. rosyjski) IKLA/IKSI
2012 - 2016	Członek Wydziałowej Komisji Wyborczej
2010, 2012	Kandydat Wydziału Lingwistyki Stosowanej do Senatu UW w wyborach uzupełniających oraz w wyborach na kadencję 2012-2016.
2012, 2013	Organizacja III i IV Konferencji Naukowo-Dydaktycznych z cyklu "W dialogu języków i kultur", Lingwistyczna Szkoła Wyższa w Warszawie
2013	Koordinatorka Wydziału Lingwistyki Stosowanej na potrzeby organizacji XVII Festiwalu Nauki w Warszawie, 22-24.09.2013, 28 spotkań, warsztatów i wykładów.
2014	Koordinatorka WLS XVIII Festiwalu Nauki, 22-23.09.2014, 29 spotkań.
2015	Koordinatorka WLS XIX Festiwalu Nauki, 21-22.09.2015, 15 spotkań.
2015	Weryfikacja merytoryczna oraz udział w komisji ds. konkursu na logo 40-lecia Wydziału Lingwistyki Stosowanej
2014 - 2016	Wydziałowy koordynator ds. obchodów 200-lecia Uniwersytetu Warszawskiego. Organizacja 6 wydarzeń konferencyjnych, dwóch konkursów, pozyskanie sponsora zewnętrznego, rejestracja wideo, publikacje, „Dni Otwarte UW” i in.
2015 - 2016	Członek grupy roboczej ds. centralnego Programu Strefy UW w ramach obchodów 200-lecia Uniwersytetu Warszawskiego.
2015, 2016	Współredakcja dwóch wydań wydziałowego informatora – wiosna 2015 i wiosna 2016, prezentujących rys historyczny, profil działalności jednostek i wydziału, potencjał naukowy, zapowiedzi jubileuszu 200-lecia UW i 40-lecia WLS), oraz doroczne informacje organizacyjne. Współredaktorzy: prof. Dorota Urbanek, dr Dorota Muszyńska-Wolny, dr Anna Głogowska.

2016	Współorganizacja konkursu dla studentów WLS UW „Mistrz języka i kultury”, przygotowanie regulaminu. Nagrody fundowane przez UW oraz sponsora zewnętrznego - Kilgray Translation Technologies (Węgry).
2016 - 2017	Członek grupy roboczej organizującej XX i XXI Festiwal Nauki

W załączniku 3. razem ze spisem publikacji, w punkcie "Varia została podana pozostała działalność okołonaukowa".

5.4.3. Działalność naukowo-redakcyjna - czasopismo "Komunikacja Specjalistyczna"

"Komunikacja Specjalistyczna", ISSN 2080-3532 (pełna nazwa zawiera tytuł w 4 językach: *Komunikacja Specjalistyczna. Communication for Special Purposes. Fachsprachenkommunikation. Профессиональная коммуникация*) to czasopismo założone w Katedrze Języków Specjalistycznych Uniwersytetu Warszawskiego i ukazuje się nieprzerwanie od 2009 roku. Na początku tematycznie współlistniejące z inną wydawaną od 2001 roku w Katedrze serią pt. "Języki Specjalistyczne", a po wygaśnięciu tamtej serii kontynuuje tradycje warszawskiej szkoły terminologicznej. Pierwszym redaktorem naczelnym był prof. dr hab. Stanisław Szadyko, a po jego śmierci obowiązki redaktora naczelnego, po zasięgnięciu opinii Rady Naukowej czasopisma, przejął dr Łukasz Karpiński, dotychczasowy sekretarz redakcji.

Jest to czasopismo skupiające się tematycznie na profilu kształcenia przyszłych tłumaczy, glottodydaktyków, specjalistów od komunikacji i przetwarzania danych tekstowych. Szczegółowiej, to przede wszystkim zagadnienia specyfiki komunikacji zawodowej, terminologii, prakseologii i inżynierii terminograficznej, współczesnej leksykografii, problemach dydaktyki języków specjalistycznych, dydaktyki translacji i tłumaczenia tekstów specjalistycznych oraz neurolingwistyką i algorytmiką w zakresie fonosemantyki, retoryki, translacji maszynowej, maszynowego badania modalności tekstów i modelowania sztucznej inteligencji. Oprócz rozpraw naukowych przedstawia krótkie artykuły (także alternatywne ujęcie tematów badawczych - dział Varia), recenzje oraz sylwetki naukowe. Publikowane są również informacje o ważniejszych branżowych wydarzeniach.

Czasopismo kwalifikuje zamawiany i otrzymywany materiał do publikacji w tomy tematyczne, stąd numery 2-8 były opatrzone dodatkowymi podtytułami:

2-2009 "Specyfika języków specjalistycznych"

3-2010 "Aspekt interkulturowy komunikacji specjalistycznej"

4-2011 "Od terminologii do leksykografii"

5-2012 "Terminologia - komunikacja - translacja"

6-2013 "Tropy lingwistyki"

7-2014 "Languages for special Purposes - a Tool of Modern Science"

8-2014 "Gradatim"

W związku ze zmianą stanowiska MNiSW w sprawie podtytułów czasopism i pojęcia tomów specjalnych zaprzestano nadawania podtytułów, podając jedynie informację o tematyce:

9-10/2015 - leksykografia terminologiczna i dydaktyka przekładu.

11/2016 - lingwistyka stosowana i lingwistyka cyfrowa

12/2016 - przekład literacki, elementy interkulturowe w dydaktyce przekładu.

13/2017 - problematyka historycznej i współczesnej polityki językowej.

14/2017 - terminologia w językach słowiańskich (w druku).

Sukcesywnie rozbudowywana jest sieć współpracowników, członków Rady Naukowej i recenzentów czasopisma. Posiadamy opracowaną bazę danych autorów (wyeksportowana do systemu POLIndex, punktów nie przyznano), a na stronie czasopisma zamieszczane są (po okresie rocznej karencji) pliki do pobrania, zawierające kolejne tomy. Tytuł jest rozpoznawany w środowisku naukowym, a tematyka jest już ustalona dla kolejnych trzech tomów.

5.5. Załączona bibliografia

W nawiasach podano odniesienia do oznaczeń w stosownych ścieżkach badawczych (KJ - komunikacja językowa, DP - dydaktyka przekładu, TT - terminologia i terminografia, PI - prakseologia i inżynieria terminograficzna)

Do prac napisanych we współautorstwie dołączono stosowne oświadczenia współautora.

1. **(KJ-1)** Karpiński Ł., 2006, *Aby zrozumieć... - mechanizmy dyskursu specjalistycznego*, [w:] «Linguodidactica», t.X, Wyd. UwB, Białystok, s.71-82 (3 pkt).
2. **(KJ-2)** Karpiński Ł., 2007, *Rozumienie a zakłócenia w kanale informacyjnym*, [w:] «Linguodidactica», t.XI, Wyd. UwB, Białystok, s.74-82 (3 pkt).
3. **(DP-1)** Karpiński Ł., 2008, *Отражение структуры специальных языков в словарях-тезаурусах модульного типа*, [w:] "Człowiek. Świadomość. Komunikacja. Internet", IV, Wyd. Studia Rossica, Warszawa, s. 237-241 (5 pkt).
4. **(PI-1)** Karpiński Ł., 2009, *Wybrane założenia komputerowej analizy tekstów i gromadzenia danych*, [w:] «Języki specjalistyczne», t.8, KJS UW, Warszawa, s. 206-222 (4 pkt).
5. **(TT-1)** Karpiński Ł., 2009, *Od cechy dystynktywnej do definicji realnej*, [w:] „Linguodidactica”, XIII, Wyd. UwB, Białystok, s.123-136 (pkt).
6. **(DP-2)** Karpiński Ł., 2009, *Словари-тезаурусы модульного типа в процессе обучения иностранным специальным языкам (на примере языка делового общения и строительства)*, [w:] „Современные проблемы глоттодидактики”, pod red. A. Palińskiego, G. A. Ziętali, Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów, s.112-122 (5 pkt).

7. **(TT-2)** Karpiński Ł., 2010, *Podstawy sporządzania modułowego słownika terminologii branżowej*, [w:] "Studia Wschodniosłowiańskie", t.10, Wyd. Uniwersytetu w Białymstoku, s. 91-116 (6 pkt).
8. **(TT-3)** Karpiński Ł., 2011, *W kwestii statusu terminologicznego hipotermu w językach specjalistycznych*, [w:] „Linguodidactica” 2011, t. XVI, Wyd. UwB, Białystok, s. 89-100 (3 pkt).
9. **(TT-4)** Karpiński Ł., 2011, *Przegląd prac terminologicznych na przykładzie języka specjalistycznego pożarnictwa*, [w:] „Komunikacja Specjalistyczna”, 4-2011, IKLA WLS UW, Warszawa, s. 245-256 (4 pkt).
10. **(TT-5)** Karpiński Ł., Michałowski P., 2012, *Wybrane metody analizy terminologii specjalistycznej (na przykładzie technolektu geografii)*, [w:] „Edukacja dla Przyszłości”, t. IX, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku, Białystok, s. 19-46 (4 pkt).
11. **(DP-3)** Karpiński Ł., Michałowski P., 2012, *Odejście na drugi krąg, czyli o MAKroznakach w tłumaczeniu medialnym*, [w:] "Studia o Przekładzie", t. 34, pt. "Rola tłumacza i przekładu w epoce wielokulturowości i globalizacji", M. Ganczar, P. Wilczek (red.), Wyd. Naukowe "Śląsk", Katowice, s. 191-210 (4 pkt).
12. **(DP-4)** Karpiński Ł., Michałowski P., 2016, *Minitezaurus jako materiał glottodydaktyczny w szkole wyższej*, rozdział w książce: *Język rosyjski w przestrzeni komunikacyjnej*, t. III, Rybicka R., Szaszkowa S. (red.), Centrum Języka i Kultury Rosyjskiej UMCS, Wyd. Polihymnia, Lublin, s. 69-84 (4 pkt).
13. **(PI-2)** Karpiński Ł., 2014, *Baza danych w konstruowaniu lingwistycznym*, [w:] „Narzędzia pracy lingwistycznej”, pod red. W. Zmarzer, IR UW, Warszawa, ss. 199-226, (4pkt).
14. **(PI-3)** Karpiński Ł., 2014, *The Evolution of Databases from the Perspective of Linguistic Constructivism*, [w:] „Komunikacja Specjalistyczna”, t.7-2014, IKLA WLS UW, Warszawa, s. 51-70. (4 pkt.)
15. **(PI-4)** Karpiński Ł., *Systemy leksykalno-komunikacyjne*, Wydawnictwo Campidoglio, Warszawa 2017, ss. 315 (25 pkt).
16. **(TT-6)** Karpiński Ł., 2008, *Zarys leksykografii terminologicznej*, KJS UW, Warszawa, ss.300 (25 pkt).
17. **(DP-5)** Buchowiecka-Fudała A., Piekarska-Winkler D., 2010, *Многоликая Россия 1. Работа с культурологическим текстом*, Karpiński Ł. (red.), IKLA WLS UW, Warszawa, ss. 143 (15 pkt).

Ł. Karpiński